Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 26. Warszawa, dnia 20 września 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 85 gr., poleconą 1 zł. 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Organizacja władz.

290.

Regulamin służbowy dla brygad Lotnej Kontroli.

Na zasadzie § 42, 1, 2, rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588) i § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 4 listopada 1927 r. o organizacji kontroli skarbowej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 36, poz. 379) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1) Dla spełnienia zadań w § 2 wyszczególnionych ustanawia się przy Wydziale IV każdej izby skarbowej i przy Oddziale IV. Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego brygadę lotnej kontroli.

2) W razie szczególnych warunków lokalnych można ustanowić jedną brygadę dla dwóch lub więcej izb skarbowych.

§ 2. Zadania brygady lotnej kontroli są następujące:

a) wykrywanie wszelkich przekroczeń skarbowych w dziedzinie akcyz i monopolów państwowych,

b) przeprowadzanie w sposób poufny dochodzeń o nadużycia w ważniejszych i niecierpiących zwłoki wypadkach, wymagających szczególnej rutyny i zaufania od urzędników przeprowadzających dochodzenia.

§ 3. 1) Brygada lotnej kontroli składa się zależnie od potrzeb lokalnych conajmniej z dwóch, a najwyżej pięciu członków, mianowanych na wniosek Naczelnika Wydziału IV przez Prezesa izby skarbowej zasadniczo z pośród urzędników kontroli skarbowej w stopniu conajmniej komisarza kontroli skarbowej, dokładnie obznajmionych z obowiązującemi przepisami akcyzowo-monoplowemi, znanych z sumienności i energji, inteligentnych, taktownych i bezwzględnie zaufania godnych.

2) Na kierownika brygady wyznaczy Prezes Izby skarbowej (Naczelnik Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego) w zasadzie najstarszego stopniem służbowym członka brygady, któremu inni członkowie bezpośrednio służbowo podlegają i wykonują poruczone im czynności służbowe w myśl wskazówek i zleceń od niego otrzymanych.

§ 4. 1) Kierownik brygady lotnej kontroli otrzymuje instrukcje i polecenia od Naczelnika Wydziału IV. (Oddziału IV. Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego), któremu

bezpośrednio podlega i któremu składa sprawozdanie z działalności brygady. W tym celu obowiązany jest kierownik brygady, o ile możności raz w tygodniu oraz po powrocie z podróży służbowej zgłaszać się u Naczelnika Wydziału IV (Oddziału IV Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego) celem złożenia ustnego sprawozdania i odebrania dalszych poleceń.

2) Niezależnie od tego kierownik brygady lotnej kontroli może otrzymywać zlecenia służbowe od Prezesa izby skarbowej, względnie Naczelnika Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, w którym to wypadku o otrzymanem zleceniu winien zawiadomić Naczelnika Wydziału IV. (Oddziału IV Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego), a po wykonaniu zlecenia złożyć sprawozdanie.

§ 5. 1) Członkom brygady lotnej kontroli przysługuje przy wykonywaniu zadań w § 2 określonych uprawnienia organów wykonawczych władz skarbowych wyszczególnione w ustawie z dnia 14 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 37 z r. 1924 i w rozporządzeniu Ministra Skarbu z 24 czerwca 1925 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministerm Sprawiedliwości w celu wykonania powyższej ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 576), w ustawie karnej skarbowej z 2-go sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609), w rozporządzeniach i okólnikach normujących tryb postępowania w razie wykrycia przestępstw skarbowych, w ustawach o podatkach pośrednich (akcyzach) i monopolach i umowie polsko-gdańskiej (załącznik do Dz. U. R. P. Nr. 16 z r. 1922), wreszcie w instrukcji Ministerstwa Komunikacji z dn. 7 stycznia 1927 r. w sprawie dokonywania rewizji bagażu i przesyłek kolejowych przez uprawnione organa państwowe (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1927 Nr. 8, poz. 89).

2) W szczególności organa brygady lotnej kontroli upoważnione są do przeglądania za wiedzą właściwego kierownika wadzy lub urzędu aktów, dotyczących spraw zleconych im do dochodzeń w urzędach skarbowych akcyz i monopolów państwowych, u inspektorów i rejonowych urzędników kontroli skarbowej oraz aktów, ksiąg, dzienników, rejestrów i zapisków w kasach skarbowych tudzież do żądania w poszczególnych sprawach wyjaśnień, potrzebnych do ustalenia stanu faktycznego.

3) Na zlecenie Naczelnika Wydziału IV (Oddziału IV Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego) członkowie brygady lotnej kontroli mogą przeprowadzać kontrolę w przedsiębiorstwach akcyzowych i monopolowych, a bez zlecenia w razie, gdy w związku z wykryciem przekroczenia skarbowego zachodzi potrzeba bezzwłocznego przeprowadzenia rewizji w tego rodzaju przedsiębiorstwach.

§ 6. W razie przeprowadzenia w pasie granicznym czynności służbowych, zmierzających do wykrycia przekroczeń polegających na naruszeniu przepisów o obrocie towarowym z zagranicą i przepisów celnych, należy je dokonywać zawsze tylko po uprzedniem porozumieniu się z właściwym inspektorem straży granicznej. Na linji akcyzowej polsko-gdańskiej należy przy śledzeniu za przekroczeniami skarbowemi nawiązać kontakt z rejenowymi urzędnikami kontroli skarbowej.

§ 7. 1) Działalność brygady lotnej kontroli rozciąga się zasadniczo na ten okręg, względnie okręgi administracyjne (ust. 2 § 1), dla którego, względnie dla których, została ustanowioną. O ile jednak poszlaki przekroczenia prowadzą do innego okręgu administracyjnego, a poruczenie dochodzeń brygadzie tego okręgu ze względu na potrzebę natychmiastowego działania nie byłoby wskazanem, może brygada lotnej kontroli działać także w obcym okręgu za wiedzą i w porozumieniu z przełożoną władzą tego okręgu.

2) O nadużyciach skarbowych, popełnionych w obcym okręgu administracyjnym, a doszłych do wiadomości brygady lotnej kontroli, należy zawiadomić władzę przełożoną tego okręgu, celem podjęcia dochodzeń przez właściwą brygadę lotnej kontroli tego okręgu.

§ 8. Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych tudzież urzędnicy kontroli skarbowej obowiązani są udzielać członkom brygady lotnej kontroli na każde żądanie potrzebnych dla spełnienia czynności służbowych wyjaśnień i czynnej pomocy. Urzędnicy kontroli skarbowej mogą odmówić takiej pomocy tylko w razie, jeżeli pełnią w danym czasie czynność służbową, której bez szkody dla Skarbu Państwa lub dozorowanego przedsiębiorstwa zaniechać nie można.

§ 9. Członkowie brygady lotnej kontroli pełnią służbę zasadniczo w ubraniu cywilnem, w razie potrzeby muszą jednak wykonywać swe czynności w przepisowym mundurze. Co do noszenia broni palnej (rewolwerów) stosują się do członków brygad lotnej kontroli przepisy § 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z 4 listopada 1927 r. o organizacji kontroli skarbowej.

§ 10. Protokóły karne, spisane z powodu wykrytych przez członków brygady lotnej kontroli przekroczeń skarbowych, należy przesyłać bezpośrednio właściwej władzy skarbowej I instancji (§ 148 u. k. s.). Natomiast sprawozdanie o usterkach dostrzeżonych przy rewizjach przedsiębiorstw akcyzowo-monopolowych, oraz sprawozdania o nieprawidłowościach w działalności organów skarbowych przedstawiać należy Naczelnikowi Wydziału IV. (Oddziału IV. Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego). W postępowaniu z dowodami rzeczowymi członkowie brygady lotnej kontroli stosują się do wskazówek zawartych w okólniku Min. Skarbu z dn. 22 czerwca 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 21, poz. 225) i w instrukcji z dn. 23 listopada 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 32, poz. 349).

§ 11. 1) Członkowie brygady lotnej kontroli prowadzą dzieniki czynności służbowych według wzoru Nr. 2 do § 41 rozporządzenia Min. Sk. z dn. 4-go listopada 1927 r. o organizacji kontroli skarbowej, przepisanego dla inspektorów kontroli skarbowej.

2) Potrzebnych druków jak niemniej przyborów kancelaryjnych i przyrządów kontrolnych dostarcza Wydział IV izby skarbowej (Oddział IV Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego).

3) Sprawdzone i zaopatrzone własnemi uwagami dzienniki służbowe członków brygady lotnej kontroli winien kierownik brygady przedkładać wraz z własnym dziennikiem służbowym i wykazem (wzór A) wykrytych przez brygadę w ubiegłym miesiącu przekroczeń skarbowych w terminie do dnia 8 następnego miesiąca Naczelnikowi Wydziału IV (Oddziału IV Wydziału skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego). Odpis tego wykazu należy przedstawić Ministerstwu Skarbu do dn. 15 następnego miesiąca.

§ 12. Kierownik brygady lotnej kontroli prowadzi:

a) dziennik spraw otrzymanych do załatwienia, względnie przedłożonych przez niego władzy przełożonej,
b) inwentarz przedmiotów stanowiących własność Państwa, a znajdujących w jego posiadaniu i w posiadaniu podwładnych mu urzędników;
c) wykaz wykrytych przekroczeń skarbowych z wyszczególnieniem przedmiotów zajętych i wziętych w przechowanie według wzoru Nr. 4 do § 47 rozporządzenia Ministra Skarbu z 4 listopada 1927 r. o kontroli skarbowej.

§ 13. Członkowie brygady lotnej kontroli otrzymują przy podróżach służbowych diety i zwrot kosztów przejazdu w myśl każdorazowo obowiązujących w tym względzie przepisów dla funkcjonarjuszów państwowych.

§ 14. Członków brygady lotnej kontroli nie wolno używać nawet wyjątkowo do innych czynności służbowych, aniżeli tych, które są wyszczególnione w § 2. W szczególności nie wolno ich używać do pomocy przy wymiarze i ściąganiu podatków i opłat skarbowych, ani też jako protokólantów przy karnych śledztwach skarbowych, lub przy egzaminach urzędników kontroli skarbowej, ani wreszcie do pomocy w pracy kancelaryjnej kontroli skarbowej.

§ 15. Członkowie brygady lotnej kontroli mają prawo w razie ujawnienia przestępstw skarbowych do nagrody w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów (rozporządzenie Ministra Skarbu z 6 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 700), rozporządzenie Ministra Skarbu z 8 września 1927 r. L. 1933/W.K. o przyznawaniu nagród za wykrycie drobniejszych przekroczeń skarbowych oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 10 września 1928 r. L. D. VI. 2958/1/28 o specjalnych nagrodach pieniężnych na zwalczanie przestępstw na szkodę Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 16. Członkowie brygady lotnej kontroli otrzymują legitymację (wzór B), którą na żądanie władz, urzędów i stron obowiązani są okazać.

§ 17. Wszelkie czynności, wchodzące w zakres działalności brygady lotnej kontroli — powinny być utrzymane w najściślejszej tajemnicy, zaś wszelkie akta i korespondencje powinny być załatwiane i wysyłane w drodze poufnej.

§ 18. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe rozporządzenia dotyczące brygad lotnej kontroli.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Wzór A. do § 11.

(*Strona 1*).

W Y K A Z

przekroczeń skarbowych, wykrytych przez brygadę lotnej kontroli w miesiącu .... 192 r.

(*Strona 2*).

W Y K A Z

wykrytych przekroczeń skarbowych przez brygadę lotnej kontroli w miesiącu .... 19...... r.

Liczba porządkowa	Data sporządzonego protokółu karnego	Miejscowość sporządzonego protokółu karnego	Imię i nazwisko obwinionego	Zwięzłe opisanie przekroczenia skarbowego	Ilość i jakość zakwestjonowanych przedmiotów	Imię i nazwisko imacza	U W A G I

Wzór B. do § 16.

Nr. leg. . . . Izba Skarbowa w . . . .

LEGITYMACJA

Pana . . . . (nazwisko i charakter służbowy) . . . . . jako członka brygady lotnej kontroli w . . . .

Urzędnikom brygad lotnej kontroli przysługują uprawnienia organów wykonawczych władz skarbowych zawarte w ustawie z dn. 14.XII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 37), oraz uprawnienia określone w regulaminie służbowym brygad lotnej kontroli (rozp. Min. Sk. z) 1929 r. Dz. U. M. Sk. Nr. poz.).

(podpis)

(pieczęć)

Opłaty stemplowe.

291.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

225. (art. 12, 49, 52 i 66) Jeżeli właściciel nieruchomości (A) sprzedał osobie B „na wyrąb" las, będący częścią składową tej nieruchomości, a w pewien czas potem — jeszcze przed rozpoczciem wyrębu — te same osoby (A i B) zawarły umowę, na mocy której A sprzedaje B „ziemię podleśną", stanowiącą część składową tej samej nieruchomości (za cenę, równającą się różnicy między całą wartością nierchomości a wartością lasu, stanowiącego przedmiot umowy pierwszej), to tytułem opłat stemplowych należy uiścić: 1) od umowy pierwszej opłatę w wysokości 1% w myśl art. 66 (punkt 1), 2) od umowy drugiej opłatę w wysokości 4%, przewidzianą w art. 52 i 58 od łącznej sumy cen sprzedaży, wymienionych w obu umowach — z potrąceniem opłaty w wysokości 1% należnej od umowy pierwszej, a mianowicie z następujących powodów:

Na mocy umowy pierwszej przyszedł do skutku między kontrahentami stosunek obligatoryjny, na tem polegający, że B miał prawo ścinać i wywozić drzewa, rosnące na **obcym** gruncie (na nieruchomości, będącej własnością osoby A), miał zatem prawo **wymagać** od osoby A, aby powyższe działania osoby B **znosiła.** Ten stosunek obligatoryjny **przestał istnieć** z chwilą zawarcia umowy drugiej. Do istoty bowiem stosunku obligatoryjnego należą dwie osoby: wierzyciel i dłużnik, temu też wymaganiu czyniła zadość umowa pierwsza. Na skutek jednak umowy drugiej, a mianowicie od chwili oddania ziemi poleśnej w posiadanie B, ten ostatni rozporządza drzewami, rosnącemi na tej „ziemi poleśnej", nie z tytułu prawa obligatoryjnego, ale z tytułu prawa **rzeczowego**, jako **właściciel** i gruntu i drzew. Na skutek umowy drugiej zgasło prawo osoby B wobec osoby A, uzyskane na mocy umowy pierwszej, a temsamem zgasł też obowiązek osoby A, wynikający z tejże umowy; — osoba B nie potrzebuje już (i nawet nie może) wymagać od osoby A, aby znosiła czynności osoby A, wykonywane na posiadłości osoby A; posiadłość bowiem, o której mowa, nie jest już własnością osoby A, a jest własnością osoby B. — Jednocześnie więc obowiązywanie obu umów nie da się pomyśleć, umowa pierwsza (mimo, że nie upłynął jeszcze czas, na który została zawarta) przestała obowiązywać i obowiązuje jedynie umowa druga.

Ten oczywisty wynik może być tylko w ten sposób wytłumaczony, że umowa pierwsza „została w całości odwołana za wzajemną zgodą stron", a natomiast strony zawarły umowę drugą, której przedmiotem jest cała odnośna nieruchomość: zarówno ziemia podleśna, jakoteż las na niej rosnący.

Od umowy drugiej zatem należy na mocy art. 12 (punktu 1) oraz na mocy art. 52 (punktu 1) uiścić opłatę w myśl rozdziału dziesiątego u. o. s.; co do opłaty zaś od umowy pierwszej, Ministerstwo Skarbu uznaje na mocy art. 49 (ustępu drugiego) u. o. s., że ta opłata się nie należy, że zatem ma być policzona na poczet opłaty od umowy drugiej (L. D. V. 7917/6/29).

226 (art. 52 p. 1, art. 54 p. 1). Wykładnia Nr. 216, ogłoszona w N-rze 19 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1929, ulega następującemu sprostowaniu:

W dziale II 3), w ustępie drugim „Przykładu drugiego", zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące: „Należy uiścić (niezależnie od podatków od darowizn, które należą się od ustanowienia świadczeń na rzecz C, D. E.) opłatę stemplową w myśl rozdziału dziesiątego, a mianowicie od kwoty 20.000 zł., wyrażającej świadczenia ad a) oraz od dalszej kwoty, wyrażającej — obliczoną w myśl rozdziału drugiego u. o. s. — wartość części nieruchomości, stanowiącej przedmiot fikcyjnej umowy drugiej". (L. D. V. 7016/6/29).

227 (art. 66, 67, 72 i 90) Ministerstwo Skarbu ogłasza w związku z wykładniami Nr. 200 i 220

(ogłoszonemi w Nr. 4 i 23 Dziennika Urzędowego) alfabetyczny wykaz przedsiębiorstw i zakładów państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi (L. D. V. 7816/6/29.

ALFABETYCZNY WYKAZ

przedsiębiorstw i zakładów państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi.

Bank Gospodarstwa Krajowego.
Bibljoteka Narodowa.
Fundusz Kwaterunku Wojskowego.
Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.
Konserwatorjum Muzyczne w Warszawie.
Liceum Krzemienieckie.
Państwowa Fabryka Związków Azotowych Chorzowie.
Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Tarnowie.
Państwowa Kopalnia Węgla Brzeszcze.
Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie.
Państwowa Wytwórnia Prochu i Materjałów Kruszących w Zagożdżonie.
Państwowe Wytwórnie Uzbrojenia w Warszawie.
Państwowe Zakłady Inżynierji w Warszawie.
Państwowe Zakłady Lotnicze w Warszawie.
Państwowe Zakłady Przemysłowo - Szkolne dla Inwalidów w Piotrkowie.
Państwowe Zakłady Przemysłowo - Zbożowe w Lublinie.
Państwowe Zakłady Umundurowania w Warszawie.
Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku.
Państwowy Bank Rolny.
Państwowy Monopol Spirytusowy.
Państwowy Monopol Tytoniowy.
Państwowy Monopol Zapałczany.
Państwowy Zakład Higjeny.
Pocztowa Kasa Oszczędności.
„Polmin" Państwowa Fabryka Olei w Mineralnych.
Polska Agencja Telegraficzna.
Polska Poczta, Telegraf i Telefon.
Polskie Koleje Państwowe.
Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie.
Szkoły akademickie państwowe.
„Wieś Kościuszkowska", fundacja państwowa.
„Wydawnictwa Państwowe" (przedsiębiorstwo, prowadzone na podstawie statutu, ogłoszonego w Nr. 17 poz. 140 Dz. U. R. P. z 1928 r. celem Wydawania Monitora Polskiego, Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego oraz Gazety Lwowskiej.
„Żegluga Polska".

228 (art. 72, 90 i 119). Pismo, zaopatrzone w nagłówek: „Wyciąg z konta" albo: „Wyciąg z rachunku bieżącego' lub zaopatrzonego po stronie lewej w nagłówek: „Winien" a po stronie prawej w nagłówek: „Ma" (lub w nagłówki analogiczne), a wymieniające bądź: 1) należność wystawcy pisma wobec odbiorcy za sprzedane rzeczy ruchome lub świadczone usługi, bądź 2) należności odbiorcy pisma wobec wystawcy za sprzedane rzeczy ruchome lub świadczone usługi, bądź 3) zarówno wyżej określone należności wystawcy wobec odbiorcy (ad 1) jakoteż wyżej określone należności odbiorcy wobec wystawcy (ad 2), jest pismem, przewidzianem w art. 72 względnie w art. 90 (ustępie drugiem) u. o. s., t. j. stwierdzającem „wykonanie przez sprzedawcę umowy o sprzedaż rzeczy ruchomej" względnie „wykonanie umowy o świadczenie usług przez osobę, która się do nich zobowiązała" i wymieniającem neleżność za rzecz sprzedaną, względnie za świadczone usługi. Pismo zatem, o którem mowa, podlega opłacie w wysokości 0,2% względnie 1%, przewidzianej w art. 72 i 90 (ustępie drugim), przyczem w przypadku, wymienionym wyżej pod 3), ma być uiszczona opłata zarówno do sumy należności, która służy wystawcy pisma wobec odbiorcy, jako też od sumy należności, która służy odbiorcy pisma wobec wystawcy.

Jeżeli pismo, o którem mowa: a) zostało wydane przez przedsiębiorstwo, trudniące się czynnościami bankowemi albo jeżeli zostało wydane przez przemysłowca lub kupca innemu przemysłowcowi lub kupcowi i zarazem b) bądź zostało ujęte w formę podaną wyżej pod 3), bądź—wymieniając tylko należności za sprzedane rzeczy ruchome lub za świadczone usługi, które służą **wystawcy** pisma albo **tylko** należności za sprzedane rzeczy ruchome lub za świadczone usługi, które służą **odbiorcy** pisma — zarazem **przeciwstawia** tym należnościom należności drugiej strony wynikające nie ze sprzedaży rzeczy ruchomych, lub z umowy o świadczenie usług, ale z tytułów innego rodzaju (np. z tytułu **wpłacenia** pewnych kwot **na poczet** należności za sprzedane rzeczy ruchome), a zatem stwierdza saldo debetowe względnie kredytowe — to podlega (niezależnie od opłaty, przewidzianej w art. 72 względnie 90) **nadto** opłacie w wysokości 20 gr. od arkusza, przewidzianej w art. 119 u. o. s.

Pismo, o którem mowa, nie podlega jednak opłacie, przewidzianej w art. 72 względnie 90 (ustępie drugiem), o ile należności, wymienione w

takiem piśmie, zostały już poprzednio stwierdzone pismem, wymienionem w art. 72 względnie 90 (ustępie drugiem) u. o. s. i od tego pisma poprzedniego uiszczono opłatę w myśl art. 72, względnie 90; o tyle bowiem (w myśl ustępu czwartego art. 72) stosuje się art. 3. Pismo, o którem mowa, nie podlega też opłacie, przewidzianej w art. 72, względnie 90 (ustępie drugiem), o ile od **umowy** sprzedaży względnie o świadczenie usług, o której wykonanie się rozchodzi, uiszczono już opłatę, przewidzianą w art. 66 lub 67 lub 90 (ustępie pierwszym); o tyle bowiem pismo, o którem mowa, jest wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 73 punktu 2 u. o. s. (L. D. V. 7325/6/28).

Podatki konsumcyjne.

292.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 14 sierpnia 1929 r.

w sprawie wyznaczenia prowizorycznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1929 r. do 30 września 1930 r.

Na zasadzie art. 1 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) tudzież zgodnie z rozporządzeniem z dnia 17 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 6, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na potrzeby ludności na obszarze Rzeczypospolitej na okres czasu od 1 października 1929 r. do 30 września 1930 r. wyznacza się prowizoryczny:

a) zasadniczy kontyngent cukru białego w ilości 3.596.137 q.,

b) zapasowy kontyngent w ilości 251.730 q.

§ 2. Prowizoryczny kontyngent zasadniczy tudzież zapasowy rozdziela się zgodnie z postanowieniem art. 3 powyższej ustawy pomiędzy poszczególne cukrownie, zamierzające produkować cukier w kampanji 1929/30, proporcjonalnie do ich przewidywanej produkcji w sposób podany w przyległym załączniku.

§ 3. Kto posiada w dniu 30 września 1929 r. poza cukrowniami zapas cukru, wynoszący więcej, niż 100 q., obowiązany jest donieść o tem właściwemu oddziałowi kontroli skarbowej w czasie do 15 października 1929 r. pisemnie, w 2 egzemplarzach, podając:

a) swe imię i nazwisko względnie firmę,

b) ilość cukru w kwintalach, miejsce przechowania i gatunek tegoż (rafinada, biały kryształ, żółty cukier),

c) czyją własność cukier stanowi, odkąd leży na składzie i z której cukrowni pochodzi,

d) na jaki cel cukier jest przeznaczony.

§ 4. Kto po 30 września 1929 r. otrzyma transport cukru, wysłany z magazynu przed 1 października 1929 r., a suma zapasu znajdującego się na składzie wraz z ilością otrzymaną z transportu przekroczy 100 q., ma o tem donieść w trzy dni po otrzymaniu transportu w sposób powyżej wskazany.

Obowiązek wymieniony w §§ 3 i 4 ciąży również na wolnych składach cukru.

§ 5. Kontrola Skarbowa obowiązana jest zebrać doniesienia o zapasach cukru, sprawdzić, czy i o ile są zgodne z prawdą, a następnie jeden egzemplarz, opatrzony datą zgłoszenia, zwrócić posiadaczowi cukru, a drugi przedłożyć do 20-go października 1929 r. w drodze przepisanej Ministerstwu Skarbu.

§ 6. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30-tym września 1929 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Załącznik do § 2 rozp. Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 14 sierpnia 1929 r. (poz. 498).

L. p.	CUKROWNIE	Przewidywana produkcja w kamp. 1929/30	Prowizoryczny kontyngent zasadniczy 51.4508%	Prowizoryczny kontyngent zapasowy 7%	Uwagi
		w kwintalach			
1	2	3	4	5	6
1	Korzec	31.842	16.383	1.147	
2	Cielce	32.044	16.487	1.154	
3	Model	35.200	18.111	1.268	
4	Młynów	38.500	19.808	1.387	
5	Milejów	38.829	19.978	1.398	
6	Strzelce	39.000	20.066	1.405	
7	Opole Lub.	39.301	20.221	1.415	
8	Irena	41.200	21.198	1.484	
9	Krasiniec	42.000	21.609	1.513	
10	Nieledew	42.000	21.609	1.513	
11	Trawniki	44.982	23.144	1.620	
12	Łanięta	45.000	23.153	1.621	
13	Chełmica	45.280	23.297	1.631	
14	Garbów	49.000	25.211	1.765	
15	Rejowiec	49.640	25.540	1.788	
16	Izabelin	54.950	28.272	1.979	
17	Wożuczyn	56.259	28.946	2.026	
18	Świecie	56.265	28.949	2.026	
19	Choceń	57.000	29.327	2.053	
20	Zakrzówek	58.887	30.298	2.121	
21	Wieluń	59.573	30.651	2.146	
22	Guzów	59.804	30.770	2.154	
23	Michałów	60.000	30.870	2.161	
24	Babino Tom.	60.000	30.870	2.161	
25	Ostrowite	60.024	30.883	2.162	
26	Włostów	60.228	30.988	2.169	
27	Klemensów	62.488	32.151	2.251	
28	Borowiczki	65.700	33.803	2.366	
29	Ciechanów	67.533	34.746	2.432	
30	Chybie	70.000	36.015	2.521	
31	Lublin	70.000	36.015	2.521	
32	Częstocice	70.205	36.121	2.528	
33	Mełno	71.079	36.571	2.560	
34	Unisław	73.725	37.932	2.655	
35	Szpanów	75.350	38.768	2.714	
36	Ostrowy	77.000	39.617	2.773	
37	Pakość	79.284	40.792	2.855	
38	Dobrzelin	80.000	41.161	2.881	
39	Józefów	80.276	41.303	2.891	
40	Strzyżów	80.875	41.611	2.913	
41	Zbiersk	81.000	41.675	2.917	
42	Mała Wieś	82.972	42.690	2.988	
43	Leśmierz	88.628	45.600	3.192	
44	Gosławice	90.378	46.500	3.255	
45	Łubna	91.330	46.990	3.289	
46	Karwice-Ozier.	103.333	53.166	3.722	
47	Tuczno	105.310	54.183	3.793	
48	Dobre	110.426	56.815	3.977	
49	Zduny	117.806	60.612	4.243	
50	Wierzchosławice . . .	119.361	61.412	4.299	
51	Szamotuły	122.360	62.955	4.407	
52	Pelplin	128.460	66.094	4.627	

L. p.	CUKROWNIE	Przewidywana produkcja w kamp. 1929/30	Prowizoryczny kontyngent zasadniczy 51.4508%	Prowizoryczny kontyngent zapasowy 7%	Uwagi
		w kwintalach			
1	2	3	4	5	6
53	Środa	129.067	66.406	4.648	
54	Horodenka	132.069	67.951	4.757	
55	Janikowo	135.575	69.754	4.883	
56	Gniezno	142.180	73.153	5.121	
57	Brześć Kuj.	149.640	76.991	5.389	
58	Żnin	151.250	77.819	5.447	
59	Września	164.100	84.431	5.910	
60	Kościan	173.900	89.473	6.263	
61	Mątwy	178.572	91.877	6.431	
62	Nakło	181.050	93.152	6.521	
63	Kruszwica	187.690	96.568	6.760	
64	Gostyń	188.500	96.985	6.789	
65	Witaszyce	191.000	98.271	6.879	
66	Przeworsk	191.624	98.592	6.901	
67	Miejska Górka	194.213	99.924	6.995	
68	Chodorów	283.320	145.770	10.204	
69	Opalenica	342.000	175.962	12.317	
70	Chełmża	352.027	181.121	12.678	
	Razem . .	6.989.464	3.596.137	251.730	

(Dz. U. R. P. z dnia 7 września 1929 r. Nr. 64, poz. 498).

Monopol Tytoniowy.

293.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 sierpnia 1929 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych:

Cygara taryfy wyrobów importowanych:

L. p.	Firma	Nazwa cygar	Cena za: 25 szt.	Cena za: 1 szt.
1	Suerdieck & Co Bahia . .	Ouro de Cuba	zł. 42,50	1,70
2	"	Prima Dona	" 42,50	1,70

§ 2. Sprzedaż wymienionych w § 1 cygar odbywać się będzie w miarę posiadanych zapasów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 7 września 1929 r. Nr. 64, poz. 497).

Przepisy celne.

294.

OKÓLNIK L. D. IV. 1283/3/29

w sprawie deklaracji celnych nadawcy.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich kolejowych urzędów celnych.

W ślad okólnika z dn. 14 czerwca 1929 r. L. L. IV. 879/3/29 (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 17 z dnia 22 czerwca 1929 r.) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że aż do dalszego zarządzenia mogą być przyjmowane również jako deklaracje celne nadawcy, przewidziane w § 12 rozporządzenia o postępowaniu celnem, w brzmieniu rozporządzenia z dnia 26 kwietnia 1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 44, poz. 274), towarzyszące przesyłkom zagranicznym oryginalne deklaracje celne nadawców zagranicznych, chociażby nie były sporządzone według wzoru ustalo-

nego w Dz. Ust. R. P. Nr. 71 z dn. 18 sierpnia 1924 r. poz. 695, o ile jednak zawierają wszystkie te dane, których wymaga § 16 rozporządzenia o postępowaniu celnem.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu, zmieniając częściowo okólnik L. D. IV. 879/3/29 zarządza, aby urzędy celne, przekazując przesyłki zagraniczne, jeden egzemplarz deklaracji celnej nadawcy przesyłały urzędom celnym odbiorczym przy liście przekazowej A, drugi egzemplarz przy liście przekazowej B. Wrazie nadejścia do urzędu celnego granicznego oryginalnej deklaracji celnej nadawcy w jednym tylko egzemplarzu, Ministerstwo Skarbu zwalnia kolej, aż do odwołania, od obowiązku sporządzania zastępczej deklaracji celnej nadawcy w miejsce brakującego drugiego egzemplarza.

W tym wypadku deklarację celna nadawcy, otrzymaną w jednym egzemplarzu, przesyła urząd celny urzędowi odbiorczemu przy liście przekazowej A. W urzędzie celnym, dokonywującym odprawy, wspomnianana deklaracja stanowi załacznik do unikatu dokumentu odprawy celnej.

W razie braku deklaracyj celnych nadawcy, Ajencje Celne P. K. P. przy granicznych urzędach celnych sporządzają zastępcze deklaracje celne nadawcy w jednym tylko egzemplarzu.

Warszawa, dnia 4 września 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *B. Dębicki.*

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 47404 21.VIII. 1929 r. 8000.